

Αναμονή και υπομονή τέλος. Διεκδίκηση τώρα!

Βαίνουμε ολοταχώς προς τη συμπλήρωση της μισής θητείας της Κυβέρνησης της ΝΔ και μοιραία ερχόμαστε αντιμέτωποι με το ερώτημα, ποια βήματα έγιναν και εάν υπήρξε πρόοδος στα υδατικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Θεσσαλία.

Δυστυχώς, η απάντηση προκύπτει αβίαστα: Η κρίσιμη αυτή διετία παρήλθε άκαρπη. Ότι εκκρεμότητες παρέλαβε η σημερινή Κυβέρνηση από την προηγούμενη, παραμένουν. Νέος σχεδιασμός, είτε στον πρωτογενή τομέα είτε στη διαχείριση των υδάτων, δεν υπήρξε.

Σε ό,τι αφορά στα έργα, παραμένει η απουσία ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού (master plan) αλλά και η επικέντρωση στην ωρίμανση νέων, επιτακτικά αναγκαίων, έργων ταμίευσης και μεταφοράς νερού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το μόνο νέο έργο που ανακοινώθηκε (και ελπίζουμε να γίνει πράξη) είναι το φράγμα - ταμιευτήρας Σκοπιάς Φαρσάλων, έργο καθόλα χρήσιμο και σημαντικό, είτε για την εξόχως σημαντική αντιπλημμυρική του διάσταση, είτε για τις αρδεύσεις, είτε για τη συμβολή που θα έχει στην οικολογική αποκατάσταση και προστασία των υπόγειων υδροφορέων, μιας ιδιαίτερα επιβαρυσμένης περιοχής. Όσο για τα έργα Άνω Αχελώου (ταμιευτήρας Συκιάς και σήραγγα μεταφοράς προς Μουζάκι), που ο Πρωθυπουργός, πολλοί υπουργοί του (πρώτος από όλους ο κ. Καραμανλής), αλλά και όλα τα πολιτικά στελέχη της ΝΔ είχαν αναδείξει προεκλογικά σαν ένα από τα πρώτα θέματα της νέας κυβέρνησης, όλοι μαζί τώρα (με κάποιες μικρές εξαιρέσεις), «προσταύουν» την ηγεσία της ΝΔ και τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, που κυριολεκτικά έχει αφήσει την υπόθεση αυτή στην τύχη της. Όσον αφορά στην πρωτοβουλία για ειδική σύσκεψη στην Αθήνα, που οργανώθηκε από τον επικεφαλής του επιτελικού τμήματος της κυβέρνησης υπουργό κ. Γεραπετρίτη, πριν 15 μήνες, και αυτή δεν είχε καμία συνέχεια.

Να σκεφθεί κανείς ότι ο αρμόδιος υπουργός Υποδομών, δεν αξιοποίησε έως σήμερα ούτε καν το ελάχιστο ποσό των 2 εκατ. ευρώ (περίπου) που του είχε «εξασφαλίσει» ο επί ΣΥΡΙΖΑ προκάτοχός του, για τη συντήρηση των έργων, τα οποία παραμένουν ημιτελή και σε εγκατάλειψη, με κίνδυνο καταστροφών σε περίπτωση έντονων πλημμυρικών φαινομένων. [Για να προλάβουμε κάποιους που θα επικα-

Από τον Κώστα Γκούμα

λεστούν τις δυσκολίες της πανδημίας, θα θυμίσουμε ότι στους 21 μήνες αυτής της διακυβέρνησης δεν παρατηρήθηκε μείωση του νομοθετικού έργου, ούτε αναβλητικότητα στην επίλυση άλλων, εμβληματικού χαρακτήρα, εκκρεμοτήτων που παρέλαβε (π.χ. Ελληνικό, οδικό άξονας, Χρυσός, ΔΕΗ κ.λπ.).

Είναι πλέον φανερό ότι το υδατικό πρόβλημα της Θεσσαλίας δεν εντάσσεται στις βασικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Βάσιμα εικάζουμε ότι, εκτός των άλλων, δεν έχει γίνει αντιληπτό ότι η Θεσσαλία είναι εκτεθειμένη σε μεγάλους κινδύνους από κλιματικά φαινόμενα όπως η ξηρασία - λιψυδρία, ο κίνδυνος ερημοποίησης, αλλά και η έντονη διάβρωση των εδαφών.

Επίσης, δεν έχουν συνειδητοποιήσει στην Κυβέρνηση τη σημασία των έργων ταμίευσης νερού πέριξ του κάμπου, τα οποία, πέραν των πολλαπλών σκοπών (άρδευση, ύδρευση, οικολογική αποκατάσταση κ.λπ.), με τη συγκράτηση υδάτων σε περίοδο πλημμυρών, θα αποφορτίζουν από σημαντικές ποσότητες νερού τις πληττόμενες περιοχές και θα περιορίζουν σημαντικά το μέγεθος των ζημιών, άρα και των τεράστιων δαπανών για αποζημιώσεις από τα αποθέματα του προϋπολογισμού.

Τέλος, φαίνεται ότι στη ΝΔ δεν θέλουν να απεμπλακούν από τις χωρίς τεκμηρίωση τοπικιστικές πιέσεις των Αιτωλοακαρνανών, ή/και από τις αγκυλώσεις περί δήθεν οικολογικών επιπτώσεων από τα έργα Αχελώου (άποψη ήδη ξεπερασμένη από την πραγματικότητα).

Ειδικά στο θέμα αυτό θα μπορούσαν να προβούν σε μια στοιχειώδη σύγκριση περιβαλλοντικού και οικονομικού κόστους / οφέλους, λαμβάνοντας επιπρόσθετα υπόψη την διαπιστωμένη (αλλά συνήθως αφανή) καταστροφή που προκαλείται στα υδάτινα οικοσυστήματα (και κυρίως στα υπόγεια εξ αυτών), καθώς και την αποθετική ζημία που κάθε χρόνο προστίθεται από την καθηλωμένη γεωργία μας και από το στάσιμο (συχνά και σε υποχώρη-

ση) αγροτικό εισόδημα.

Και όπως φαίνεται, ανάμεσα σε όλες τις κυβερνήσεις, από το 1980 και έπειτα, που άρχισαν να κατασκευάζουν και προχώρησαν (παρά τα κάθε είδους εμπόδια - ΣΤΕ κ.λπ.) τα έργα αυτά, η κυβέρνηση Κυρ. Μητσοτάκη θα καταγραφεί ως η μόνη που δεν τοιλήμα να φέρει το θέμα στη Βουλή για μια καθαρή πολιτική απόφαση ολοκλήρωσης των έργων, υποχρεώνοντας με τον τρόπο αυτόν τους κάθε είδους «αρνητές» να ξεκαθαρίσουν επιτέλους ποια είναι η θέση τους (κατεδάφιση ή αξιοποίηση;) των έργων. Και εμείς με θλίψη φέρνουμε στον νου μας τη μεγάλη μάχη που, όλα τα κόμματα, έδωσαν στη Βουλή τη δεκαετία του 1980, 1990 και 2000 για το θέμα αυτό και όλους τους υπουργούς Δημοσίων Έργων (φυσικά και της ΝΔ), που συνέδεσαν άρρηκτα το όνομά τους (ορισμένοι μάλιστα και Θεσσαλοί) με τα έργα Αχελώου.

Ανάλογα ισχύουν τόσο για τη δευτεροβάθμια αυτοδιοίκηση, που παρατηρείται περιορισμένη μαχτικότητα και κυρίως έλλειψη ενδιαφέροντος στη δυναμική αξιοποίηση των φορέων και του λαού της Θεσσαλίας για τον σκοπό αυτόν, αλλά και για την Ένωση Δήμων (ΠΕΔ) Θεσσαλίας, που «ξεχάσαν» τελείως πρωτοβουλίες που πήραν στο παρελθόν, με συνέδρια, συναντήσεις με βουλευτές Θεσσαλίας και σε συνεργασία με ΕΘΕΜ, ΓΕΩΤΕΕ/ΚΕ, ΤΕΕ/ΚΔ-Θ κ.ά.

Επειδή όμως η ζωή δεν σταματά, νέες δυνάμεις, νέοι άνθρωποι, ανεξάρτητα από ιδεολογικές επιλογές και κομματικές προτιμήσεις, οφείλουν να αναλάβουν πρωτοβουλίες που θα ενισχύσουν τις πολιτικές μας διεκδικήσεις.

Όλοι αυτοί μπορούν να κινητοποιήσουν τις «αδρανείς» δυνάμεις των αγροτών, των συνεταιριστών, των ευαίσθητων στο περιβάλλον πολιτών, των επιστημόνων, των μικρομεσαίων επαγγελματιών και όλων όσοι θα μπορούσαν στο μέλλον να ωφεληθούν από μια, επιστημονικά σχεδιασμένη και βασισμένη στην επίλυση του υδατικού προβλήματος, ανασυγκρότηση της Θεσσαλίας και από μια δυναμική απογείωση των προοπτικών που διαθέτει, κυρίως στον πρωτογενή τομέα, αλλά και στη μεταποίηση, στις εξαγωγές, στην «πράσινη» ενεργειακή παραγωγή και άλλους κλάδους της οικονομίας.

* Ο Κώστας Γκούμας είναι γεωπόνος, πρ. δ/τής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κ.Ε